

ת"פ (באר שבע) 18484-07-23 - מדינת ישראל נ' עטייה אלקרינאוי - לא בעניינו

ת"פ (באר-שבע) 18484-07-23 - מדינת ישראל נ' עטייה אלקרינאוי - לא בעניינו ואח'מחוזי באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 18484-07-23
ת"פ (באר-שבע) 26284-08-23
ת"פ (באר-שבע) 11943-08-23
מדינת ישראל

נגד

1. עטייה אלקרינאוי - לא בעניינו
 2. עבדאללה עטאונה - הובא ע"י נחשון ע"י ב"כ עו"ד ציקי פלדמן
 3. סמאח אלקרינאוי - הובא ע"י נחשון בית המשפט המחוזי בבאר-שבע [17.07.2024]
- כבוד השופט אלון גביזון
ע"י ב"כ עו"ד גאל נבון
ע"י ב"כ עו"ד בת אל יואל חיים
גזר דין

(ביחס לנאשמים 2 ו-3)

1. הנאשם 2 הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות המפורטות להלן:
א. 2 עבירות של ניסיון לעבירות בנשק-עסקה אחרת, לפי סעיף 144(ב2) + סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
- ב. ניסיון לעבירות בנשק-רכישת תחמושת, עבירה לפי סעיף 144 (ב2) + סעיף 25 לחוק העונשין.
2. הנאשם 3 הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשתי עבירות של ניסיון לעבירות בנשק - עסקה אחרת, לפי סעיף 144(ב2) + סעיף 25 לחוק העונשין.
3. למען שלימות התמונה אציין כי גם הנאשם 1 הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, ודין להשמעת גזר הדין בעניינו נקבע ליום 09.09.24.

כתב האישום והסדר הטיעון:

4. כתב האישום המתוקן אוחד שלושה אישומים.
על פי עובדות האישום השני ובתמצית, במספר הזדמנויות בין התאריכים 23.05.13-22.06.29, ניסו הנאשמים 1 ו-2 לבצע עסקאות שונות בנשק ובתחמושת, ולשם כך עשו שימוש נרחב ביישומון ה"ווצטאפ".
- על פי עובדות האישום השלישי ובתמצית, בשתי הזדמנויות בין התאריכים 22.12.7-22.04.7, ניסו הנאשמים 1 ו-3 לבצע עסקאות שונות בנשק, ולשם כך עשו שימוש ביישומון ה"ווצטאפ".
5. הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בעבירות לעיל במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו עתרו הצדדים כי בית המשפט יגזור על הנאשמים 2 ו-3 את העונשים הבאים:
לנאשם 2:
 1. מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד.
 2. מאסר על תנאי שמשכו ויתר תנאיו ייקבעו על פי שיקול דעת בית משפט.
 3. קנס משמעותי שגובהו ייקבע לשיקול דעת בית המשפט.
 4. התחייבות להימנע מביצוע עבירה שגובה ההתחייבות ומשכה לשיקול דעת בית המשפט.לנאשם 3:
 1. מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד. 2. מאסר על תנאי שמשכו ויתר תנאיו ייקבעו על פי שיקול דעת בית משפט.
 3. קנס משמעותי שגובהו ייקבע לשיקול דעת בית המשפט.
 4. חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה שגובה ההתחייבות ומשכה לשיקול דעת בית המשפט.טיעוני הצדדים:
 6. באי כוח הצדדים לא הציגו ראיות לעונש.
 7. ב"כ המאשימה ביקש לכבד את הסדר הטיעון שגובש לאחר מ"מ ארוך וממושך. לדבריו כתב האישום תוקן לקולא עקב קושי ראייתי. נטען כי הסדר הטיעון הולם, ראוי ומאוזן ביחס לעבירות בהן הורשעו הנאשמים, ולוקח בחשבון את העובדה כי הנאשמים נעדרו עבר פלילי אשר הודו וחסכו בזמן שיפוטי יקר.
 8. ב"כ הנאשם 2 הצטרפה לדברי ב"כ המאשימה וביקשה לכבד את ההסדר. באשר לרכיב הקנס, עתרה הסניגורית לתשלומי ב-20 תשלומים כאשר התשלום הראשון ישולם לאחר שחרורו של הנאשם מהכלא. לדבריה, תשלום קנס כעת ושלא בתשלומים יהווה מכשול בפני הנאשם, שכן הוא עתיד לרצות עונש של מאסר ואין ביכולתו הכלכלית לשלמו.
 9. ב"כ הנאשם 3 הצטרפה לדברי ב"כ המאשימה וב"כ הנאשם 2 ועתרה אף היא לכבד את ההסדר. הסניגורית הוסיפה כי הנאשם ללא עבר פלילי וזו פעם ראשונה שבה הוא מסתבך עם החוק ולדבריה ניהל אורח חיים נורמטיבי.
 10. כמצוות המחוקק ובסיום הטיעונים לעונש ניתנה לנאשמים האפשרות לומר את דברם.
הנאשם 2 אמר "אין לי מה להגיד".
הנאשם 3 אמר "אין לי מה להגיד".
דין והכרעה:
 11. הנאשם 2, יליד 2001, הורשע בשתי עבירות של ניסיון לעבירות בנשק-עסקה אחרת ובעבירה של ניסיון לעבירות בנשק-רכישת תחמושת.
הנאשם 3, יליד '96, הורשע בשתי עבירות של ניסיון לעבירות בנשק-עסקה אחרת.
 12. במעשיהם פגעו הנאשמים 2 ו-3 בערכים המוגנים של שמירה על החיים, שלמות הגוף וביטחון הציבור ושלמותו. מגוון כלי הנשק המפורטים באישום השני והשלישי וסמיכות הזמנים בין העסקאות השונות, מקנים לאירועים חומרה יתרה וזאת בשים לב לפוטנציאל הסכנה הטמון בעסקאות בנשק. הקלות בשימוש ביישומון הווצטאפ לצורך קידום עסקאות באמל"ח מלמדת על העדר מורא מהחוק.
הגם שעסקינן בעבירות שלא בושלו לכדי עסקאות מוגמרות, עובדות האישום השני והשלישי מלמדות בהתאמה על בקיאותם ומעורבותם הלא מבוטלת של הנאשמים בעולם האמל"ח הבלתי חוקי.

13. כפי שכבר יצא לכתוב בעניינם של נאשמים אחרים, עבירות הנשק הופכות את הציבור כולו לקורבן פוטנציאלי, ועל בית המשפט להחמיר בענישה ולתרום את חלקו במיגור התופעה הקשה שהפכה למכת מדינה. לענין מגמת ההחמרה בפסיקה ראה ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.2019): "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק... הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עויינת על רקע ביטחוני, הן לפעילות עבריינות... לפיכך קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהם, וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצועם..."
- וראה גם דברי בית המשפט בע"פ 6383/21 קרייף נ' מדינת ישראל (13.2.2022): "בפסיקה הובהר שוב ושוב בשנים האחרונות כי ענישה בעבירות נשק צריכה להיות מחמירה. לצערנו מספרן והיקפן של עבירות אלה גדל בשנים האחרונות. פגיעתו הרעה של הנשק אינה תחומה לסביבה העבריינית. לא פעם נפגעי העבירה נקלעים למקום במקרה, ואינם קשורים למעגל עברייני כלשהו. כל חטאו של נפגע עבירה, לפעמים, הוא בכך שיצא מביתו ובחר להסתובב ברשות הרבים... התופעות של עסקאות בנשק, הובלתו ונשיאתו, מאיימות לא רק על שלמות הגוף של הציבור, אלא גם על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי... יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. לא פעם נקבע כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל".
14. לקולת עונשם של הנאשמים 2 ו-3, נתתי דעתי להיותם נעדרי עבר פלילי, להודאתם ולחסכון בזמנו של ביהמ"ש.
15. לאור האמור לעיל, לאחר ששמעתי טיעוני באי כוח הצדדים, איזנתי בין השיקולים לקולא ולחומרא, ובהינתן מדיניות בתי המשפט הנוגעת לכיבוד הסדרי טיעון, מצאתי שלא לחרוג מהסדר הטיעון. רכיב המאסר בפועל שבהסדר הטיעון אומנם מקל עם הנאשמים 2 ו-3, קל וחומר כאשר הנאשמים בחרו שלא להשמיע דברי חרטה על מעשיהם, אך לא באופן המחייב את התערבותו של ביהמ"ש.
16. לצד האמור, מצאתי להחמיר ברכיב המאסר המותנה שבהסדר וזאת כדי להרתיע הנאשמים 2 ו-3 מביצוע עבירות דומות בעתיד ובאופן שיהא בו בכדי לאזן במידת מה את קולתו של הסדר הטיעון ביחס לרכיב המאסר בפועל. לענין רכיב הקנס (המשמעותי) שבהסדר, הרי שמיגור עבירות הנשק הלא חוקי מחייב גם פגיעה במוטיבציה הכלכלית שבבסיס עבירות מסוג זה. עבירות הנשק הפכו למקור הכנסה, ולדאבון הלב גם לנעדרי עבר פלילי, ומשום כך יש להשית על עברייני הנשק גם קנסות כבדים ומשמעותיים.
- בהקשר לאמור, ההגנה לא הציגה בפני ראיות בדבר מצבם הכלכלי של הנאשמים, ולא מצאתי כל טעם המצדיק הענות לבקשתה כי הקנסות ישולמו בתשלומים ולאחר שחרור הנאשמים מהכלא. נקודת המוצא של בית המשפט, בוודאי בהעדר ראיות אחרות, כי העוסקים באמל"ח הלא חוקי אינם מחוסרי אמצעים כספיים, וכפי שהדבר גם נלמד מסכומי שווי העסקאות המפורטות באישומים השני והשלישי.
- זאת ועוד, מצבו הכלכלי של נאשם הנו אחד השיקולים, אך לא היחיד, בקביעת גובה הקנס. שיקולי הרתעת הרבים, כמו גם הרתעתם של הנאשמים 2 ו-3, תומכים בענישה כלכלית משמעותית המצטרפת לענישה מאחורי סורג ובריח. לענין ענישה כלכלית בעבירות בנשק ראה גם ת.פ. (מחוזי ב"ש) 58024-02-23 מדינת ישראל נ' עבדאלמג'יד ואח' (2.1.24, עמוד 41) ות.פ. 50998-03-23 (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' אושרי אסרף (29.2.24).
17. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים 2 ו-3 את העונשים הבאים:
לנאשם 2:
א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין, על חלופותיו השונות.
ג. קנס בסך ₪ 20,000 או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 01.11.24.
ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 15,000 שתוקפה למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, לבל יעבור עבירה בה הורשע. ההתחייבות תחתם עוד היום (17.07.24). לא תחתם יובא הנאשם בפני שופט.
לנאשם 3:
א. 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין, על חלופותיו השונות.
ג. קנס בסך ₪ 15,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 01.10.24.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪ שתוקפה למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, לבל יעבור עבירה בה הורשע. ההתחייבות תחתם עוד היום (17.07.24). לא תחתם יובא הנאשם בפני שופט. לידיעת הנאשמים, ניתן יהיה לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592_*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.
ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, במעמד הצדדים.